

3. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni programski ureditvi, ki pristojnim organom omogoča, da dovoljenje za projekt izdajo na podlagi „ustrezne presoje“ v smislu te določbe, ki se opravi vnaprej in v kateri je bila določena skupna količina usedlin dušika ocenjena za skladno s cilji varstva iz te ureditve. Vendar pa to velja le – kar mora preveriti nacionalno sodišče – če se je mogoče na podlagi temeljitega in celovitega preizkusa znanstvene trdnosti te presoje prepričati, da z znanstvenega vidika ni nobenega razumnega dvoma o tem, da posamičen načrt ali projekt nima škodljivih učinkov na celovitost zadevnega območja.
4. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni programski ureditvi, kakršna je v postopkih v glavni stvari, na podlagi katere nekaterim projektom, ki ne dosegajo določenega praga ali ne prekoračijo določene najvišje vrednosti usedlin dušika, ni treba pridobiti posamičnega dovoljenja, če se nacionalno sodišče prepriča, da „ustrezna presoja“ v smislu te določbe, ki se opravi vnaprej, izpolnjuje merilo, v skladu s katerim z znanstvenega vidika ne obstaja noben razumen dvom o tem, da ti načrti ali projekti nimajo škodljivih učinkov na celovitost zadevnih območij.
5. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni programski ureditvi, kakršna je v postopkih v glavni stvari, ki omogoča, da se projekti iz neke kategorije, v tem primeru vnos gnojil na ali v tla in pašna reja živine, izvedejo, ne da bi zanje veljala obveznost pridobitve dovoljenja in zato brez posamične ustrezne presoje njihovih vplivov na zadevna območja, razen če je mogoče na podlagi objektivnih okoliščin z gotovostjo izključiti kakršno koli možnost, da bi lahko ti projekti posamično ali skupaj z drugimi projekti pomembno vplivali na ta območja, kar mora preveriti predložitevno sodišče.
6. Člen 6(3) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da se v okviru „ustrezne presoje“ v smislu te določbe ne sme upoštevati „ohranitvenih ukrepov“ v smislu odstavka 1 tega člena, „preventivnih ukrepov“ v smislu odstavka 2 tega člena, ukrepov, ki so bili sprejeti posebej za namene programa, kakršen je program v postopkih v glavni stvari, ali ukrepov, ki so „avtonomni“, ker ne spadajo v okvir tega programa, če pričakovane koristi od teh ukrepov v trenutku te presoje niso gotove.
7. Člen 6(2) Direktive 92/43 je treba razlagati tako, da so ukrepi, ki jih določa nacionalna ureditev, kakršna je v postopkih v glavni stvari, ki vključujejo postopke za spremljanje in nadzor kmetijskih gospodarstev, katerih dejavnost povzroča usedline dušika, in možnost izreka sankcij, ki lahko v najtežjih primerih vodijo do zaprtja teh gospodarstev, zadostni za zagotovitev spoštovanja te določbe.

⁽¹⁾ UL C 293, 4.9.2017.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Varhoven kasatsionen sad (Bolgarija)– Bolgarija) – Wiemer & Trachte GmbH, v stečajju/Zhan Oved Tadzher

(Zadeva C-296/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Postopki zaradi insolventnosti – Uredba (ES) št. 1346/2000 – Člen 3(1) – Mednarodna pristojnost – Tožba za izpodbijanje pravnih dejanj – Izključna pristojnost sodišč države članice, na ozemlju katere je bil uveden postopek zaradi insolventnosti)

(2019/C 16/16)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven kasatsionen sad (Bolgarija)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagateljica kasacijske pritožbe: Wiemer & Trachte GmbH, v stečaju

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Zhan Oved Tadzher

Izrek

Člen 3(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1346/2000 z dne 29. maja 2000 o postopkih v primeru insolventnosti je treba razlagati tako, da so sodišča države članice, na ozemlju katere je bil uveden postopek zaradi insolventnosti, izključno pristojna za odločanje o tožbi za izpodbijanje pravnih dejanj zaradi insolventnosti, ki je vložena zoper toženo stranko, ki ima registrirani sedež ali stalno prebivališče v drugi državi članici.

(¹) UL C 256, 7.8.2017.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. novembra 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberster Gerichtshof – Avstrija) – Hellenische Republik/Leo Kuhn

(Zadeva C-308/17) (¹)

(Predhodno odločanje – Uredba (EU) št. 1215/2012 – Sodna pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah – Področje uporabe – Člen 1(1) – Pojem „civilne in gospodarske zadeve“ – Obveznice, ki jih je izdala država članica – Sodelovanje zasebnega sektorja pri prestrukturiranju javnega dolga te države – Enostranska in retroaktivna sprememba pogojev izdaje obveznic – Klavzule o skupnem ukrepanju – Tožba, ki so jo proti navedeni državi vložili zasebni upniki, ki so imetniki teh obveznic kot fizične osebe – Odgovornost države za dejanja in opustitve dejanj pri izvajanju javne oblasti)

(2019/C 16/17)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hellenische Republik

Tožena stranka: Leo Kuhn

Izrek

Člen 1(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, je treba razlagati tako, da spor, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki se nanaša na tožbo, ki jo je fizična oseba, ki je kupila obveznice, ki jih je izdala država članica, vložila zoper to državo članico in s katero izpodbija zamenjavo navedenih obveznic za obveznice nižje vrednosti, ki je bila tej fizični osebi naložena z zakonom, ki ga je v izjemnih okoliščinah sprejel nacionalni zakonodajalec in na podlagi katerega so bili pogoji enostransko in retroaktivno spremenjeni z uvedbo klavzule o skupnem ukrepanju, na podlagi katere lahko večina imetnikov zadevnih obveznic tako zamenjavo vsili manjšini, ne spada v „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu te določbe.

(¹) UL C 283, 28.8.2017.